

4.

עין משפט
נר מצות

סדר א' עושי'ע אלה'ע ס' קל
ספ'ר יט'
סד' ב' מ'י' פ'יו מהל'
גירושין הלע"ו סמג
עשין : עושי'ע אלה'ע ס' קמ
ספ'ר ח'

פון ג מ"י פון מהל' ענדים
 ה"ל"א סמג עשין פו
 פוס"ע יו"ד פ"י רסו סע"י
 מו:

כו ד מ"י פ"ד מכל' ומה
 ומחנה הל"ב ופ"ה מה'
 עבדים הל' ב ופ"ו שם ה"א
 עוש"ע חר"מ ט"י רמג ספיק
 א:

סוף ה' מ"י פ"ב מהל' מלוה
ולוה ה"ב סתם עשן ד'
עוש"ע ח"מ ס' קה פער' ד'
סוף ו' מ"י שם עוש"ע שם
סעי' א'
ע' ו' מ"י פ"ב מהל' מתנות
עניי' ה"י:

דף רע"י

הרובא בעמוד הבא.

תוספות רי"ד

[illegible]

עדים החתומים על הגט ושמותיהן ב'ו' פ' מ' אמר' דירשאל
 מינה וכשר לר"מ או בעדי מסירה לרבי אלעזר דלא תלין
 להו בעובדי כוכבים אלא אי"כ ידוע בודאי שכן עובדי כוכבים דלא שמי
 מלמא שיחתמו עובדי כוכבים בנטיין או דלמא כיון דשמויהא כשמות עובדי

עדים החתומים על הגמ'
כוכבים מהו אמר ליה ל'
ולום והכשרנו "דוקא
ישראל דמסקי בשמ'
אחריני דשכיחי "ישראל
או איתביה "גיטין הב'
תתומים עליהם אע"פ
כוכבים כשירין מפני
שמותיהן כשמות
דקדמי טעמא מפני
לארץ שמותיהן כש'
ואיכא דאמרי כי מתנ'
ליה ממתניהא: מתנ'
לאשתי ושטר שחרור'
לחזור בשניהן יחזור ד'
נשים יאכל לא כבשרא
לארם שלא כבפיו ואי'
שאם ירצה שלא לזון
לזון את אשתו אינו
הוא פוסל את עבדו כ

בְּנֵימִי נָשִׁים אֲבָא רַבָּא בְּשַׁחְרִירֵי עֲבָרִים. בְּיָרוּשְׁלַמִּי צְנִי הִגַּע עֲמָקֵי הָאֵר עֲבָדֵי שֶׁל קִינָּה רַבִּי חֻבְבֵּה הוּא לִעֲבֹד הֵרִי שִׁסְיֵה אִשְׁתִּי שֶׁל מוֹכֵה שַׁחֲן הֵרִי וְזוֹת הוּא לֵה לִיּוֹת לֵךְ אִלָּא כִּדְהוּ אִילוֹ הַמּוֹכֵר עֲבָדוֹ שֶׁלֹּא מַדְעִימָה שִׁמְאָ אִילוֹ מִכּוֹר הֵרִי הַמְנַרְסֵה אֲשֶׁר שֶׁלֹּא מַדְעִימָה שֶׁל מְנוּרָשָׁת הִיא פִּירוּשׁ עַל יְדֵי אֲחֵר הֵעֲבֵד נִמְכֵּר עַל כִּרְסוֹ וְחָן הָאֵשֶׁר מְנוּרָשָׁת עַל יְדֵי אֲחֵר צִעַל כִּרְסָהּ: **יְרֵמְיָה** רַב הוּא רַב יִצְחָק קָמְיָה דְּרַ"י יְרֵמְיָה הֲרַ"ם לְדִין הוּא רַב הוּא שְׂמוֹכִיר סָסֵס כָּל הַשָּׂס לְדוֹמוֹ הִיָּה גְדוֹל הִרְבֵּה מֵרַי יְרֵמְיָה וְלֹא הוּא הִיָּה יְמִיץ קָמְיָה וְעוֹד דְּקָרִי לֹהוּ דְרַדְקֵי וְרַי יְרֵמְיָה חֲזִירוֹ שֶׁל רַי יִצְחָק וְעוֹטוֹ מִמֶּנּוּ כְּדִלְכָּא

בגדה (דף ג.) צע מינים ר' ירמיה מר' זירא כו עד כאן הביאו
רבי ירמיה לר' זירא לדי גיחון ולא גנך ור' זירא תלמידו של רב
היהודים דלמחרין זהו משתמע מרב יהודה משום דבעי למסק
לאחר ישראל ושמואל שהיה רבו של רב היהודה הי' קריץ לו לבד הונא
דלמחר בריש פירקין (דף ג.) צע מינים שמואל מר' הונא ב' הונא ב'
שהביאו גט כו' ובוחלין פ"ק (דף ג.) צע מינים שמואל מרב הונא
מניין למספק בקדשים ט"ז: **שמע** מינה התופס אכיל' חוב
קבה. מינה לר"י אפילו י' תופס בצע חוב קבה היינו משום שאם
שלח וקונה אפילו בע"כ לפי שהוא חייב כלילי תוס' הוא עמלו
כלי' בלא אפי' העצב עמלו אינו יכול לגבות את הפסדו לתמורתו.

[illegible]

עדים החמוּמין על הגט. ומא"י בא דהא לא קאמר ממדינת הים:
שסומקסין כשמות עובדי כוכבים. ולא ידעינן אי עובדי כוכבים נינהו
ואי ישראל: מהו. להכשירי עבדי מפרסי: לא בא ליידינו. גט
ששמות עובדי כוכבים חמוּמין בו אלא. אחד שהיו חמוּמין בו ורקוס
זית: ור' רחמיאל.

שמות כשמות עובדי
בא לדינו אלא לוקוס
קוס ולום דלא שבחיו
ניהו אבל שמהתא
מסקי בשמהתייהו לא
ם ממדינת הים ועדים
אמותיהן כשמות עובדי
דעובד ישראל שבחו"ל
עובדי כוכבים התם
עובד ישראל שבחין
עות עובדי כוכבים
א בעא מיניה ופשט
האומר תן גמ זה
זה לעבדי אם רצה
י ר"מ וחכ"א בביטוי
י עבדים דלפי שזכין
חבין לו אלא כפזו
ת עבדו רשאי ושלא
שאי אמר להם והרי
התרומה כשם שהוא

דוקא לוקוס ולום. שמונת מונכבין
הן ולא אחי למיסתך עלייהו: אפי"ס
שמונתין בשמות עובדי כוכבי כפריס.
ואפי"ס כלל עדי מסירה וכל שכן
בעדי מסירה דלא מחזיקין להו
אלא בישראל לפי שרוב ישראל שבו"ל
כו' וזאת אמרת לוקוס ולום דוקא:
הסם דקדמני עטמא. וכי א"ר
יוחנן כזא"ר דלין רוב שמונתין בשמות
עובדי כוכבים הילכך שמונתין דילמא
עובדי כוכבים ניהו ופסולין ואפילו
בעדי מסירה כרעין דממני: ואיכא
דאמרי כי פסאגין כפא מיניה. גיטין
הבלין ממדינת הים שמונתין בשמות
עובדי כוכבים מהו: ופסע ליש. ר' יוחנן
ממני: וכשעירין דמחזקת ישראל מינה
מפני שרוב ישראל שבו"ל שמונתין
בשמות עובדי כוכבים: כרבי' רבא
לחזור כפטיס. קודם שהגיע ליד האשה
והסעד: יחזור. ואין השלים יכול
לזכות בהן לכרוז דחוב הוא להן
דמפרש לקמיה: ופסאגין אומרים
בגיטי נשים. יכול לחזור אבל לא

שְׁמֹרֶת: שׁוֹמֵר לוֹ כו'. וְהָיָה כֵּן
הַשְׁלִיחַ לְנָרְט: שָׁס יִרְשֶׁה שְׁלֹא
לִזְנוֹן עֲבָדוֹ רָשָׁא. הַיִּלְכָּךְ יֵה
מִשְׁתַּחֲרֵי לֵיהֶּ אֶת מִפְסָדִי לֵיהֶּ מִזְמוֹת
דְּנִלְאֵי הֵי גִמִּי אִי בְּעִי לֹא זִין לֵיהֶּ.
אֲבָל שְׁלֹא לִזְנוֹן אֶת אֲשֵׁמֹה אִזְנוֹ רָשָׁא
הַיִּלְכָּךְ יֵה מִגְרֵשֶׁה לֵה מִפְסָדִי לֵה מִזְמוֹת:
וְהִלְכָּךְ הִוא שׁוֹמֵל אֶת עֲבָדוֹ. בְּגֵט
זֶה: מִן סְפִירוּמֵה. אֲלֵמָא חֲזִי הִוא
לִזְ: אֲמַרְו לֹו מִפְּנֵי שְׁהִוא קִיִּינִי.
הֵאִי דִמִּפְסָל בְּגִיטָא מִן הַסְפִירוּמֵה
מִפְּנֵי שְׁהִוא קִיִּינִי דִכְהֵן עַד עַכְשָׁיו
וְכִי מִשְׁתַּחֲרֵי לֵיהֶ לֹא קִיִּינִי הִוא.
וּבְגִמְרָא מִפְּרֵשׁ מֵאִי קֵאלָמֵר:
גַּמ' שָׁם מִדְּרַבְנָן. דְּלֵאמֹר שְׁהִשְׁלִיחַ
יִפְסֹם הַשְׁמֵר לְזֹרֵךְ הַטַּעַד
וְהַעֲבֹג דְּכַעַל קִהְדֵר צִיה וְאִשֵּׁי עֵד
שְׁלֹוֹת וּמִפְסִימֵה עֲגֵלְמָא הִוא עֲבָד:
וְהַיִּלְכָּךְ יֵה מִגְרֵשֶׁה לֵה מִפְסָדִי לֵה מִזְמוֹת:
אֲבָל שְׁלֹא לִזְנוֹן אֶת אֲשֵׁמֹה אִזְנוֹ רָשָׁא
הַיִּלְכָּךְ יֵה מִגְרֵשֶׁה לֵה מִפְסָדִי לֵה מִזְמוֹת:
וְהִלְכָּךְ הִוא שׁוֹמֵל אֶת עֲבָדוֹ. בְּגֵט
זֶה: מִן סְפִירוּמֵה. אֲלֵמָא חֲזִי הִוא
לִזְ: אֲמַרְו לֹו מִפְּנֵי שְׁהִוא קִיִּינִי.
הֵאִי דִמִּפְסָל בְּגִיטָא מִן הַסְפִירוּמֵה
מִפְּנֵי שְׁהִוא קִיִּינִי דִכְהֵן עַד עַכְשָׁיו
וְכִי מִשְׁתַּחֲרֵי לֵיהֶ לֹא קִיִּינִי הִוא.
וּבְגִמְרָא מִפְּרֵשׁ מֵאִי קֵאלָמֵר:
גַּמ' שָׁם מִדְּרַבְנָן. דְּלֵאמֹר שְׁהִשְׁלִיחַ
יִפְסֹם הַשְׁמֵר לְזֹרֵךְ הַטַּעַד
וְהַעֲבֹג דְּכַעַל קִהְדֵר צִיה וְאִשֵּׁי עֵד
שְׁלֹוֹת וּמִפְסִימֵה עֲגֵלְמָא הִוא עֲבָד:

התופס לנח"ל אדם מן השוק שחוסם מעלטלי' בנכסי' דראוב' ללוצר' שמעון שהוא בעל חוב קונה: **ואפי' במקום שחב לנאחרים**. לשון שאלה הוא (א) ושבעה מנייה נמי דלפי' במקום שחב התופס הזה בנתיפסו לוצר' ללוי דהוא ליה נמי בעל חוב דלראוב' ותופסו זה שקדם ותפסו תופסו שמעון ומפסיד את כל ימיו ואם נקי קנה הוא ממני' נמי שליט' זה תופס לעבד וחב לבעלים: **ואם תאמר משנתינו**. הא שמעינ' מממני' דקנה: **כאומר וכו' דמי**. ואין זה כשאר תופס אלל בעל עשאו' שליט לזכות בו ואפי"פ שהעבד לא דע וכן לנאס' שלא כפניו: **מי שליטקו**. כ"ה עשר שליטק את הפיאה כו' והיינו מקום שחב שחב לנאס' אל

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) (תוספתא פ"ו.) (ב) לעיל
(ג) עירובין פ"א: קידושין
(ד) ושא"ג (ד) כתובות פ"ד: כ"מ
(ה) כ"מ ט: פאה פ"ד מ"ט,
(ו) (לקמן י"ג.) (ז) (וע"ע תוס'
תולין י"ב ד"ה בעל).

גליון הש"ס

מ' קמיה דר' ירמיה שנת
 ק סג ע"ב נדרים דף כע
 י"ב: שם א"ל חדקי בור.
 פסחים לה ע"א:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ולא"י במקום
נ"י הוא בלומר ונשמע
מיניה;

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[גם' אימידיע געטן האט
מדינת הים וערים חומים
ליקן אלע' ששמותן
שמות עירי כוכים כשרן.
יב מ' פיו מהל' גירושן
ליה יעו'ס כהה'מ
ובלח'מ:

ומספות רי"ד (המשק)

[illegible]

ובחזיתו לא להמסיר את
הידי האמינות שהתחשקו ליה
נהג אבל היכי דאית ליה
וקרקע ופוטטלי לא לה
להתפרסם כמטללי של
השנה המלוה את
הכול המספר פטויה וקויל
רובן דאמרי וכות הוא
עצב שצא מחתו י
להן לחרות דיהר ורבי
לכה כרבי דבין לו
עלם שלא כפני הילך
וכי יחב גיטא דחירות
שליח ואל תן שטר שחרור
להן לעבד אשתחרר עבדא
היבא דאיתא ואצ"י
אלא מניא גיטא דחירות
יהיה עין עבדך י"י בס"פ

גמל דלי אל תל תסמך
סמך לך.